

## USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D., a JUDr. Aleše Korejtky, ve věci

žalobce: **Ig. J. F.**  
bytem X

proti  
žalovanému: **Městský úřad Hlinsko**  
sídlem Poděbradovo náměstí 1, 539 23 Hlinsko

**v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného**

**takto:**

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žalobci se vrací uhrazený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Krajského soudu v Hradci Králové do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobce se vyzývá, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení sdělil soudu údaje pro vrácení soudního poplatku.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

### **Odůvodnění:**

1. Žalobce se svojí žalobou podanou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“), domáhal ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného. V žalobě uvedl, že dne 25. 2. 2019 mu byl doručen příkaz žalovaného č. j. Hl 10168/2019/ODP, proti němuž dne 5. 3. 2019 podal k poštovní přepravě včasný odpor. Dne 25. 2. 2020 žalobce podal k poštovní přepravě žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Žalobce vyslovil nesouhlas se závěry usnesení Krajského úřadu Pardubického kraje (dále též „krajský úřad“) ze dne 11. 6. 2020, č. j. KrÚ 44253/2020/ODSH/15, kterým žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nebylo vyhověno. Žalobce namítá, že příkaz je zrušen již samotným podáním odporu – existují pouze dvě výjimky, a to nepřipustnost nebo opožděnost, přičemž ani jedna z nich v této věci nebyla naplněna. Ačkoliv tedy žalobce bezvýsledně vyčerpal všechny zákonné prostředky k ochraně proti nečinnosti, ve věci vedené u žalovaného pod sp. zn. S-ODP/RAD-13291/2018 nebylo rozhodnuto. Žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým uloží žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v dané věci nejpozději do 7 dnů od nabytí právní moci rozsudku.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou dány podmínky pro to, aby se soud mohl zabývat posouzením věci samé.

3. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
4. Podle § 80 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení, a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem proti žalobci učiněn poslední úkon. Podle odst. 2 zmeškání lhůty nelze prominout.
5. Z žaloby je patrné, že podání, které žalobce považuje za odpor proti příkazu, bylo podáno k poštovní přepravě dne 5. 3. 2019. Podle usnesení krajského úřadu ze dne 11. 6. 2020 bylo toto podání doručeno žalovanému dne 6. 3. 2019.
6. Jak vyplývá z usnesení krajského úřadu ze dne 11. 6. 2020, žalovaný považoval písemnost žalobce ze dne 5. 3. 2019 za projev zneužití práva, neboť se jednalo o podání na 10 stran formátu A4, které obsahovalo 250 požadavků žalobce, aby žalovaný něco vykonal. Písemností ze dne 5. 4. 2019 proto žalovaný oznámil žalobci, že jeho podání nepoživá právní ochrany, a nebude se jím zabývat. Krajský úřad v usnesení ze dne 11. 6. 2020, kterým nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti, argumentaci žalovaného aproboval s tím, že žalovaný postupoval správně, jestliže se podáním ze dne 5. 3. 2019 nezabýval a hleděl na ně tak, jako by nebylo učiněno. Podle krajského úřadu tak příkaz žalovaného nabyl právní moci, neboť žádný opravný prostředek proti němu nebyl podán.
7. I kdyby soud přisvědčil žalobci, že odpor byl účinně podán, a nezabýval by se otázkou, zda k takovému podání žalobce lze přihlížet z důvodu tvrzeného zneužití práva, je zřejmé, že žaloba byla podána opožděně.
8. Pokud by podání žalobce ze dne 5. 3. 2019 skutečně bylo možno považovat za účinně podaný odpor, pak je zřejmé, že po doručení tohoto podání (dne 6. 3. 2019) byl žalovaný povinen vést další řízení v dané přestupkové věci, přičemž byl vázán lhůtami pro vydání rozhodnutí stanovenými v § 71 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“). Lhůta pro vydání rozhodnutí by tedy činila 30 dnů, nanejvýše však 60 dnů v případech stanovených v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Lhůta pro vydání rozhodnutí by tak žalovanému uplynula nejpozději dne 5. 5. 2019 (neděle), resp. po posunu na nejbližší následující pracovní den dle § 40 odst. 3 s. ř. s. dne 6. 5. 2019. Roční lhůta pro podání žaloby ve smyslu § 80 odst. 1 s. ř. s. tudíž uplynula nejpozději dne 6. 5. 2020, přičemž dle § 80 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout. Tato ustanovení (stanovíci lhůtu k podání nečinnostní žaloby a nemožnost prominutí jejího zmeškání) přitom i Ústavní soud označil za souladná s ústavním pořádkem (srov. jeho nálezy ze dne 14. 7. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 25/19). Žalobce však žalobu podal k poštovní přepravě teprve dne 28. 7. 2020 (soudu doručena dne 29. 7. 2020), tedy opožděně.
9. Na tom, že žaloba byla podána opožděně, nic nemění ani skutečnost, že žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu byla podána

ještě v průběhu lhůty pro podání žaloby. Podání žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 správního řádu nestaví ani nepřerušuje běh lhůty pro podání nečinnostní žaloby. Opačný výklad by zcela popíral úmysl zákonodárce omezit z časového hlediska, v zájmu zachování právní jistoty, soudní přezkum nečinnosti správních orgánů určitou lhůtou (srov. bod 22 rozsudku NSS ze dne 18. 1. 2017, č. j. 8 As 88/2016-32, či bod 20 rozsudku NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 1 Azs 270/2016-32).

10. Ze shora vyložených důvodů krajský soud ve výroku prvním tohoto usnesení žalobu odmítl pro opožděnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
11. Uhrazený soudní poplatek se žalobci vrací v plném rozsahu v souladu s § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Nevyhoví-li žalobce výzvě soudu ke sdělení údajů pro vrácení soudního poplatku (číslo bankovního účtu), budou peněžní prostředky vyplaceny na bankovní účet, ze kterého byl soudní poplatek uhrazen.
12. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

#### **Poučení:**

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Pardubice 28. prosince 2020

JUDr. Jan Dvořák v. r.  
předseda senátu

